

Frank Dahlgaard (UP):

Det betyder altså, at statsministeren allerede nu kan sige, at der ikke bliver tale om nogen vejledende folkeafstemning. Det er kun, hvis det vurderes, at grundloven tilsiger en § 20-procedure, eller hvis der ikke er fem sjettedeles flertal i Folketinget, der skal afholdes folkeafstemning. Sådan har jeg forstået det.

Jeg vil så stille dette spørgsmål: Er det statsministerens vurdering, at de ændringer af EU-Traktaten, der blev gennemført i Nice, er større eller mindre end ændringerne med Amsterdamtraktaten, som vi jo havde en folkeafstemning om i maj 1998?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige til statsministeren, at det er da en helt, helt mærkværdig måde at føre debat på. Man stiller spørgsmål, der er helt i tråd med det skriftlige spørgsmål, der er afleveret, og så vælger statsministeren bare at slå ud med armene og blive siddende på sin taburet. Det er da en mærkelig facon.

Jeg vil gerne have svar på mit spørgsmål om, hvorvidt statsministeren ikke er enig i, at den måde, man fortolker suverænitetsbegrebet på, reelt tømmer suverænitetsbegrebet for indhold, når man kan flytte afgørende magt fra nationalstaterne til EU. Man går fra enstemmighed til flertalsafgørelse, så vi kan blive stemt ned fremover på en række områder, hvilket vi ikke kunne tidligere, og man ændrer kraftigt i Kommissionen, endda så langt, at Danmark ikke længere har en kommissær i den Kommission, som har monopol på at stille forslag i systemet. Kan statsministeren ikke se, at hvis det ikke defineres som suverænitetsafgivelse, har man reelt tømt suverænitetsbegrebet for dets indhold?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at vi siden 1986 har haft den tradition, der nærmest er blevet en slags forfatningstradition her i Danmark, at hvis der sker væsentlige ændringer i forholdet mellem Danmark og EU, skal der være folkeafstemning. Det var bl.a. tilfældet med EF-pakken i 1986, og som jeg husker forløbet, var det også sådan, at regeringen var indstillet på at sende Amsterdamtraktaten til folkeafstemning uanset juraen. Hvad er årsagen til det tilbageskridt for demokratiet, som regeringen nu har indledt, hvor man ønsker at undgå at se befolkningen i øjnene?

Er det ikke simpelt hen, fordi man har den fornemmelse, at hvis man sender Nicetraktaten til folkeafstemning, bliver den forkastet? Og er det ikke i realiteten det værst tænkelige argument for ikke at ville have en folkeafstemning, at befolkningen nok ikke vil have den traktat? Er det ikke den forfærdeligst tænkelige argumentation for at undgå en folkeafstemning? Hvis det er rigtigt fornemmet, at befolkningen ikke kan lide den traktat, er det jo en skandale at vedtage den hen over hovedet på befolkningen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg har hørt, at statsministeren ikke ønsker Nicetraktaten til folkeafstemning, og det må vi så tage til efterretning, hvis det bliver resultatet. Men jeg synes, det her rejser en mere principiel debat om suverænitet og afgivelse af indflydelse, som er helt uafhængig af Nice, og det er jo noget, der skaber forvirring, om det er afgivelse af suverænitet eller afgivelse af indflydelse.

Mit spørgsmål til statsministeren er: Er det ikke en relevant politisk betragtning at sige, at selv om der formelt ikke er tale om suverænitetsafgivelse, kan der godt være tale om så meget afgivelse af indflydelse, at det er relevant at sende en traktat til folkeafstemning?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Knud Erik Hansen: Jeg tror, at det er vigtigt, at vi også påtager os vores politiske ansvar som folkevalgte.

Når man taler om indflydelse, synes jeg, SF og hr. Knud Erik Hansen skal have én ting for øje: De, der er vinderne i Nice, er de nye, fattige lande, der prøver at få en bedre fremtid sammen med os i solidaritetens navn. Det synes jeg er det centrale.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen: Når det gælder suverænitetsbegrebet, har Højesteret jo udtalt sig klogt om sagen. Læs Højesterets dom fra et par års tid siden, som jeg synes er et godt argument for at svare benægtende på hr. Thulesen Dahls spørgsmål.

Når det gælder hr. Keld Albrechtsen, har jeg allerede sagt, hvad jeg mener om den sag, også under det forrige spørgsmål, og når det gælder hr. Frank Dahlgaard, må jeg også henvise til det forrige spørgsmål, som vi har drøftet ganske grundigt. Jeg har derfor ikke mere at tilføje til spørgsmålet her.